

C/2023/312

30.10.2023

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā rajona tiesa
(Łotwa) w dniu 8 sierpnia 2023 r. – SIA Laimz/Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcija**

(Sprawa C 509/23, Laimz)

(C/2023/312)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Administratīvā rajona tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA Laimz

Druga strona postępowania: Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 pkt 11 lit. a) dyrektywy 2015/849 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że dana osoba może zostać uznana za bliskiego współpracownika osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne przez sam fakt, że osoby te są członkami tego samego podmiotu publicznego, to jest bez dokonania oceny żadnych innych okoliczności?
- 2) Czy [art. 3 pkt 9] dyrektywy 2015/849 należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia, czy dana osoba posiada status osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne, należy zbadać, czy osoba ta zajmuje stanowisko, o którym mowa w tym przepisie, a ponadto przeprowadzić dochodzenie i sprawdzić, czy jest to stanowisko wyższego szczebla, a nie stanowisko średniego lub niższego szczebla?
- 3) Czy art. 45 ust. 1 dyrektywy 2015/849 w związku z art. 45 ust. 8 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie, aby osiągnąć cele dyrektywy 2015/849, powinny zezwolić podmiotom zobowiązanym, o których mowa w art. 2 ust. 1 dyrektywy 2015/849, uznanym za spółki należące do tej samej grupy, na wzajemną wymianę informacji, w tym poprzez zawieranie umów o wymianie informacji oraz poprzez zapewnienie wzajemnego przepływu informacji i możliwości wzajemnego powoływania się na nie?
- 4) Czy art. 45 ust. 1 i 8 dyrektywy 2015/849 w związku z art. 3 pkt 12 i 15 tej dyrektywy zezwala również na to, aby takie informacje, bądź decyzje, były wykorzystywane przez kilka przedsiębiorstw należących do tej samej grupy, które mogą się na nie powoływać, w wyniku decyzji podjętych w ramach grupy przez kadre kierowniczą wyższego szczebla przedsiębiorstwa należące do grupy?
- 5) Czy art. 14 ust. 5 dyrektywy 2015/849 w związku z art. 8 ust. 2 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że podmioty zobowiązane nie mają obowiązku stosowania środków należytej staranności w odniesieniu do obecnych klientów biznesowych, jeżeli nie upłynął termin przewidziany w ustawodawstwie krajowym, ani termin wynikający z procedur wewnętrznego systemu kontroli, na ponowne zastosowanie środków należytej staranności, a podmiot zobowiązany nie jest świadomy nowych okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ocenę ryzyka przeprowadzoną w odniesieniu do danego klienta?
- 6) Czy nałożony na podmioty zobowiązane na mocy art. 11 lit. d) dyrektywy 2015/849 obowiązek stosowania środków należytej staranności wobec klienta, gdy w momencie odbioru wygranych lub obstawiania stawek łączna wartość transakcji wynosi co najmniej 2 000 EUR, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji, które wydają się być ze sobą powiązane, należy interpretować w ten sposób, że takie środki muszą zostać zastosowane w każdym przypadku, gdy łączna kwota transakcji osiąga 2 000 EUR, niezależnie od przedziału czasowego, w którym określona w tym przepisie kwota 2 000 EUR zostaje ponownie osiągnięta?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. 2015, L 141, s. 1).